

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Exodus.

Pécs, 1897. november 17.

Még mindig napirenden a fiumei kérdés. Néhány nap előtt a fiumei reprezentanza negyvenhét tagja, Mayländer és Walluschnigg urakkal az élükön, kemény elhatározással letette mandátumát, állítólag mert a fentforgó körülmények között nincsenek abban a helyzetben, hogy Fiume autonómiáját megvédelmezzék. Az urak rémséges sokat beszéltek leköszönésük alkalmával és keserves könyvekkel elsírátták Fiume veszedelmében forgó autonómiáját, csak egyről feledkeztek meg hazafias buzgalmuk ellenállhatatlan ingerében. Adósak maradtak a felelettel arra a kérdésre, hogy mi módon is lehetne tulajdonképpen veszélyeztetve Fiume autonómiája és ki az a gonosz, aki azt bántani merészeli?

Fiume, mint „corpus separatum“, kiegészítő része a magyar koronának, képviselője ott ül a magyar parlamentben s a magyar törvények ennél fogva Fiumében is érvénynyel bírnak. Nem is ez fáj a fiumei jó uraknak, hanem az, hogy most nincs betöltve a kormányzói állás s nem úgy történik a magyar országgyűlés által hozott törvények kihirdetése Fiumében, mint midőn tapintatos férfiak kezelték a fiumei ügyeket. Zichy József gróf kormányzó, utána pedig Szapáry Géza gróf nagy fényt

fejtettek ki s magas állásuknál fogva imponáltak a fiumeieknek. Ha egy-egy új törvény hozatott a magyar országgyűlésen, a kormányzó fölhivatta magához a podesztát s átadta neki az olasz fordítású törvény-szöveget. A podeszta előterjesztette a közgyűlésben s „tudomásul vétetik“-kel a törvény életbe volt léptetve.

Tehát csakis ennek az ugynevezett szertartásos copfnak a mellőzése keserítette el a fiumeieket, a mennyiben a Bánffy-kormány rendeletileg, melyet posta útján küldött meg a reprezentanzának, szerintök rideg módon akarja kiterjeszteni a legújabbban meghozott magyar törvényeket, azt sem kérdezve az autonóm jogokat élvező Fiumétől, hogy tetszenek-e azok neki?

Elvileg teljesen igaza van a magyar kormánynak, midőn így jár el, de hát ismerni kell a fiumeiek nagyási hóbortját. Ők csak két tekintélyt ismernek: a kormányzót és a reprezentanzát és ez utóbbit úgy, hogy ez adja nekik a törvényeket közvetlenül. Ne hagyta volna ki Bánffy b. ezt a fórumot, járt volna el úgy, mint az eddigi kormányzók, jó modorral megelőzhetné a konfliktus kitörését.

Bizonyára megmagyarázták ezt azóta Bánffy bárónak, aki aztán sietett is alkalmas egyén után nézni, aki hivatva lenne

a fiumei kormányzás betöltésére. A volt fiumei kormányzónak a fiát, Szapáry László grófot érte a szerencse, hogy megreparálja azokat a modortalanságokat, amelyeket Bánffy báró már a természetében rejlő gorombaságaival a fiumeiek ellen elkövetett. Ő lenne tehát Fiumében a legfőbb minden egyéb, Ő, aki egész gyermekségét Fiumében töltötte a kormányzói palotában.

Vézna kis alak, mandulaszemű japános arccal, cérna vékony hanggal, modora vontatottan elegáns, s egész nevelése olyan, hogy udvari szolgálatokra alkalmas. Ilyen Szapáry László gróf, aki évig futkározott nevelője felügyelete alatt a „Piazza Elisabetta“ gránátfái között a 80-as évek elején, majd midőn atyja odahagyta a kormányzóságot, atyjának a fővárosban levő szép-utcai palotájában sajátította el azokat az ismereteket, amiket minden mágnásgyermekbe beleszuszakolnak.

Néhány éve, hogy neve a nyilvánosság forgatagába került. Nagy dolgokat tőle senki sem vár, képviselőségét komolyan nem veszik, elvűsége fölött mosolyognak; de mégis számot tesz, mert az ultramontanokkal jó viszonyban van s különben is az apja fia. Így tehát értjük nagyon is, mely kiváló tulajdonságok révén jelölt Szapáry László gróf a fiumei kormányzóságra.

Egész határozottan beszélnek róla,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Biblia és talmud.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Az előszobában megszólalt a villamos hang, amire a fogadó teremben egy tisztos, őszhajú és szakállu uriember ugrott fel a bordó plüss-divánról, hogy az érkező vendég elé siessen.

Náthán Sámuel bankár volt az az ősz ember, ki a fiatal uracsot tréfásan, enyelegve fogadta:

— Haszontalan goj te! mindjárt két óra és egy órára vagy ebédre hivatalos! Hol ténferegünk oly soká? — Ezt az öreg ur tette-tett komolysággal mondá, jobb karját begombolt fekete bársony zekéje két gombja közé dugva és laktkopános lábával a vastag szőnyegen toppantva.

— Kérem, kedves, édes bácsi, nem haragudni, Lacika nem teszi többé — kérlelte a deli, feketefürtű ifju az öreget, kezeit kérően összekulcsolva; az öreg Náthán, utóbb az ifju is harsány nevetésbe törtek ki, úgy hogy öröm volt hallani e két istenteremtény boldog kacagását.

— Te kis haszontalan, amivel gyermekkorodban gagyogó kis száddal meg tudtál kérlelni, azzal most is előállsz, ugy-e mert méltán félsz a pálcától?

— Igen, édes Szamu báci! — mondá az ifju és ismét rákezdték a nevetést.

— Nem hallgatsz? rögtön megbetegszem, ha ennyire megnevettetsz.

Az ifju meghökkenve hagyta abba a kacagást és aggódva tekintett a bankárra.

— No, no, semmi, nem kell megijedned, hanem, már most, hogy későn érkezél, gyűrünk ebédelni és a komolyabb dolgokat ebéd utánra hagyjuk.

— Miféle komoly dolgokat? — kérde László, kinek arca valamivel pirosabb lett.

— Azt majd megtudod öcsém, avanti, menj előre; apropos, nem találkoztál Dorával?

— Érte voltam; ott vártam a nőegylet előtt, mint valami inas; hazakisértem, azért késtem el.

— Én ugy mondanám: érte voltam és a nőegylet előtt vártam, akár egy szerelmes diák — korrigálta az öreg a piruló ifjut.

*

Midőn az inas kis asztalkát helyezte a kandalló elé, arra pedig az illatos makkakvét, az asztalhoz pedig két támlásszéket gördített, nesztelenül hagyta el a dohányzót.

— Ül csak le Laci, tégy az én kávémba is cukrot; hisz tudod, csak egy darabkát; — hová is tettem, igen itt vannak, látod Laci, ez aztán szivar — és az ifju elé tett egy szalmafonatu ládikát. — Valódi havanah, jaj ez a György! már ismét gyufát felejtett, de hisz ott van a másik asztalon; nesze, gyujts rá.

— Ma töltöttem be huszonnegyedik élet-

évedet, azért hivatalok, hogy összeszámoljak veled, illetve hogy számadást tegyek néked sáfárkodásomról. Megijedtél-e, vagy valami szomorú dolgot gondolsz hallani, nem tudom, de nincs mit aggódnod, mert amit ma, most, tőlem hallani fogsz, az nem ad okot a szomorúságra.

— De akkor miért lábbadnak szemei könyvekbe, édes Samu bátyám, hagyja el a beszélgetést, kérem, nem akarom, hogy szomorodjék — kérte az öreget László.

— Nem édesem; egynémely reminiscencia vonult el lelki szemeim előtt, az átszenvedett gyötrelmes múlt emléke az, mely önkéntelen is kisajtolta szemeimből e két könyvet.

— Azonban, mindent tudnod kell, hogy boldogult atyádról, anyádról, a te ifjúságodról tiszta képet alkothass magadnak. Az én családomat a zendülő szerbek felkoncolták; atyámat, anyámat, két nőtestvéremet és kis pályás öcsikémet megölték, kis putrinkat, mely a község végén állt, felgyújtották. Hogy engem meg nem öltek, annak az oka az volt, hogy éppen akkor édes nagyatyád kastélyában voltam, ahová a te édesatyád honvédegyenruháját vittem, melyet én mint a község gyalogpostása hoztam Szabadkáról a szabótól. Annak az egyenruhának az ára lett vagyonomnak az alapja, ámbátor később a te pénzzel is kereskedtem.

No de csak sorjában.

Midőn az ellenség elvonult, illetve gyáván megszaladt a honvédektől, és én szeret-

hogy csakis ő lehet a fiumei kormányzó, s meg sem ütődnek rajta, hogy a fiatal mágnás, aki az egyházpolitika miatt Wekerle idejében kilépett a szabadelvű-pártból, majd Bánffy idejében oda visszament, most egyszerre Magyarország egyik legnagyobb méltóságába befelel.

Már pedig az nincsen rendjén. Demokratikus világot élünk, tehetség és érdem szerint taksáljuk az embereket. A közfelfogás lehet más, társadalmi körök megmételtyezhetik az ország népét, de mi nem uszunk az árral s mint szokimondó, radikális ujság, sikra szállunk az ilyen hallatlan nepotizmus és osztályuralom ellen.

Fiume böles kormányzása, éppen a jelenlegi viszonyok között, egész és igazi férfit kíván. Alapos közjogi tudás, az emberekkel való bánásmód ügyessége, kiváló tapintat, amellet erély, nemzeti érzés, a küzdelmekben való szívósság, kitartás kell ahhoz, hogy valaki tisztességgel meg tudja ülni Fiume kormányzói székét.

Már most micsoda szerencsétlen idea ezt a kis grófocskát kandidálni arra az állásra, amely, főképpen a mostani nehéz viszonyok között, éppenséggel nem ficsuri ceremóniáskodást, de öntudatos politikust kíván. A pelyhes állu gróf ur éppen jó arra, hogy a mi parlamentünkben képviselő legyen, de már bocsánatot kérünk, ahová egész ember kell, bevégzett politikai egyéniség, oda csak nem lehet elküldeni egy gyerekembert azon a réven, hogy Szapáry Géza grófnak a fia!

Bánffy báró azonban tudja a kártyákat keverni, nem is az az ő célja, hogy a fiatal grófocskát megmelegedjék abban az állásban, hanem hogy kibéküljön a nemzeti kaszinóval, ahol a Szapáryak mértékadó tényezők. Ezért támasztotta föl halottaiból Gyula grófot és ültette be a delegáció elnökségébe s bizonyára nagy szükségére lehet a nemzet bárójának a mágnás kaszinó uraira, akiket meg akar nyerni a

teimet láttam megcsönkítva, megölve, midőn mindenemtől megfosztottak, szüleimtől, kiket rajongóan szerettem, édes testvéreimemtől, kik soha senkinek sem vétettek, elmém mintha megháborodott volna.

Beállottam katonának; édes apám mellett küzdöttem. Puska ritka kincs volt még kezdetben, hát lettem feleszámu dobos, de csak az első ütközetig, mert aztán egyszerre a feleszámu dobosból egyetlen dobos lettem. A többi lelőtték.

Édes apámnak egy névrokona is szolgált a zászlóaljnál, azt is Szombathy Péternek hívták, az is hadnagy volt. Csak hogy az felsőmagyarországi származású volt. Az ezredes aztán úgy segített a dolgon, hogy a felvidéki Szombathy Péter neve mellé a »tót« szót bigyesztette. Az első ütközetnél tót Szombathy Péter hadnagy uramat körülfojták, de ő nem adta meg magát, hanem folyton hadonászott a kardjával s aztán valami tiz szerb is lőtt rá — akkor persze nyomban meghalt.

Az osztrákok hadi bulletinjében pedig Bécsben élő édes anyádnak olvasta: »Rebellen-Lieutenant Peter Szombathy todt.«

Hisz azt tudod, hogy édes anyádnak e hír olvasása után két napra meghalt. A szive repedt meg.

De erről édes apám nem tudott; csak midőn a tragédia utolsó felvonása Világosnál elérkezett, akkor tudta meg a lesújtó hírt egy orosz tüzértisztól, a ki attaché volt a bécsi követségél.

közül jövőben általa tervbe vett államcsíny elkövetéséhez.

Mit törődik ő most Fiumével és annak száz bajával, elküldi nekik az ő fajakóját, aki folytatja ott, ahol elődei elhagyták és kicsinálja az ottani patriciusokkal a pompás menüjü grófi ebéd után, fekete mellett, hogy előbb a közigazgatási bíróságról, azután az új büntető törvényről hozott magyar törvényeket a fiumei rapprezentanza is elfogadja. Hisz ugyis csak egy kis porhintés kell a fiumeieknek s bizonyára „elfogadnak“ azok mindent, csak ebéd után kínálják őket vele.

A sikereiben elbizakodott Bánffy b. számít reá erősen, hogy Szapáry László gróf kormányzói kinevezésével meg fog szünni a fiumei konfliktus, ámde egyet elfeledett a kegyelmes ur: Uj idők szellője lengedez. Friss áramtól tágul a tüdő. A dualizmus épülete recseg-ropog, szakadoznak a falak, dülöfélben az oszlopok, magyarok és osztrákok egyaránt megunták a benne való lakást. A magyar függetlenség és önálló állami lét eszméje a megvalósulás küszöbére lépett; e mellett mozogni kezdenek a népek milliói, kenyeret és jogot követelnek. Az osztálykülönbségek korlátai, a születési előjogok kőfalai leomlanak s most, a demokrácia világában a nemzet bárója Szapáry Lászlót, csupán azért mert gróf, beleülteti a fiumei kormányzói székbe.

Nem a mi hivatásunk ellátni a kormányelnököt jó tanácsokkal, de bizony ha így folytatja, sikereit, forszírozott sikereit a kudarcok sorozata váltja föl s majd ő is követni fogja nyolc társával egyetemben Mayländerék példáját, hogy lemond, lemond pedig azért, mert — muszáj.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Édes apám könnyen menekülhetett volna, ha úgy tett volna, mint sok ezren tettek, hogy átadás után egyszerűen elmentek. De ő büszke volt, hogy meghagyták kardját, melyet félistenként forgatott dülő csatákban és minek főképp tulajdonitom vesztét . . . az az a hír volt, mely édes anyádnak halálát tudatta vele . . . járt kelt, egyre rólad beszélt, ki ugyan biztonságban voltál már akkor nagyanyáddal Párisban, de a családi vagyonnak készpénzbeli része az forgott tolyton elméjében.

Elfogatásának előestéjén aztán felhívott szállásunk padlására, a hol a szénában ültünk s a jövődre nézve, meg összes vagyondra nézve engem nevezett ki gondnoknak. Midőn elmondott nekem mindent, mit tudnom kellett, megeskett a talmudra, de írásbelileg nem rendezhettük a dolgot, mert nem mert tanukat hívni.

Másnap elfogták atyádat; elvitték Józsefstadtbba, hol a nyirkos börtön lett sirja. Meghalt mielőtt még egyszer láthatott volna.

Igen nagy megerőltetésre, elővigyázatra, türelemre, sőt nagy bátorságra és rettenthetlen elszántságra volt szükségem, hogy az ellenség által megszállott kastélyból, annak pincéjéből kiáshattam azon okiratokat és a londoni bank elismervényét, melyekre szükségem volt, hogy megfelelhessenek annak, mit apádnak esküvel fogadtam.

Hat éves voltál akkor, midőn árva letél; a mult hónapban pedig visszakaptad apád vagyont, a rendeki uradalmat. A kiegyezés

Hirek.

Pécs, 1897. november 17.

Hozzászólás a kucséber kérdéshez.

Élénk figyelemmel kísérem e becses lapok minden rovatát s mondhatom, hogy időnkint sok olyatén dologra bukkantam, melyhez szerettem volna hozzászólni.

Ámde — mint a közmondás tartja: — hallgas nyelvem, nem fáj fejem.

Nos tehát, hogy a nyelvem is hallgasson és a fejem se fájjon, — én is hallgatok mint a sir. De azt már agyon nem hallgathatom, amit Nekeresdy János mesélggett e b. lapokban a szegény kucséberekről.

Hogy félre ne értsenek, sietek kijelenteni, miszerint nem céloim a »páros vagy páratlan« suhancok ügyét-baját támadni vagy védeni, csupán csak azon csudálkozom, hogy a szemfüles tudósító miért nem vonta egy szusz alatt egy kalap alá a „Van-e válámit drótozni?“ és „Záblákot csinálni, záblákot!“ kiáltású iskolaköteles nebulókat is?!

Ugy hallottam egy tudós professzor urtól, hogy ezek a kedves ifjoncok egyáltalában semmitféle néven nevezendő iskolába járásra nem kötelezhetők, mert ezeknek se otthonuk, se Istenük, se hazájuk nincs!

Ha ez igaz, akkor fujja föl vagy süsse meg Wlassics iskolai miniszter ökegyelmessége az egész tudományát!

Ha Nekeresdy János ur olyan okos embernek tartja magát, kérem, mondjon Wlassics fő-tő principálisa nevében az én kérdésemre kádenciát!

Izé.

* * *

— Válasz »Izé«-nek. Önnek teljes igaza van. Tévedni emberi dolog. Abban meg nem cáfolhatom, hogy a sodronyos, üveges és gyolcsos szakmabéli házalók és utcai ifjoncok között is akadnak u. n. iskolakötelesek. Nekem azonban főleg a gotschei kucséber urakra fájt a fogam és ezért énekeltem meg őket első sorban. Daloljon t. »Izé« is az én hangomon, akkor talán a kegyelmes iskolai miniszter ur nélkül is mindketten célt érünk — a jövő században.

Nekeresdy János.

Napirend 1897. november 18-án.

Naptár: esütörtök, november 18. — Róm. kath.: Odó. — Prot.: Ottó. — Görög-kel. (nov. 6.)

barati jobbot hozott a nemzet elé, balzsamot a sajtó sebekre.

Kézpénzed volt az angol bankban száz-ezer forint; ez az összeg rendes körülmények között valamivel több lenne a kétszeresénél; hanem, miután azt nem tudhattam, hogy a rendeki uradalmat visszakapod-e, tehát pénzedet vállalatba fektettem és az 1859-iki háboru alkalmával hadiszállításban spekuláltam, mely kerek egy millió forintot hozott a te tőkédnek.

Elmondtam rövid vazlatban, hogy mit cselekedtem. Beszámoltam. Vagyondod pénzbeli részét bármikor felveheted nálam. Egy kissé eldicsekedtem, mert bizony azt akarom, hogy szeress egy kissé engem vén embert, ki nagyanyád halála után apádat helyettesíttem; hogy mily eredménnyel, azt neked kell tudnod s hogy szeretsz-e egy kissé, azt neked kell érezned . . .

— Édes jó apám, édes Samu bácsim! és a deli feketefürtü ifju megölelte a meghattottságtól könyező öreget.

*

— Dóra, kegyed sirt; hiába, ne tagadja, láttam e percben egy gyémántot leperegni édes arcáról. Bocsásson meg, de tudom, miért sirt; megmondom, — kegyed sajnálja, hogy érzelmeimet nem viszonzhatja . . . kegyed nem szeret engem, — tán mást szeret, — s most kénytelen ezt megvallani! O! pedig drága, édes Dóra — mondá halvány arccal László — — miközben letérdelt a leány elé,

Pál. — Zsidó: March. 23. — Nap két 6 óra 55 perckor; nyugszik 4 óra 2 perckor. — Hold két éjfélkor; nyugszik délután 48 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 5 Celsius fok meleg; légnymomás 756. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint jelentékeny csapadék nélkül enyhe, ködös idő várható.

Színház: »Léthe vize«, bohózat.

— **(A királyné nevenapja.)** Holnapután (pénteken) lesz Erzsébet királyné nevenapja. E napot az egész országban fényes istentiszteletekkel ülik meg s a templomokban imát mondanak a legjobb királyné életéért. Pécsen a székesegyházban lesz pénteken 9 órakor ünnepélyes nagymise, melyen a batóságok és a katonaság is részt fognak venni.

— **(A pécsi i. r. tápintézet)** működését f. hó 15-én kezdte meg. Az intézet vezetését Glasz Herman, Wertheimer Jakab, Dr. Stern Károlyné, jánosi Engel Gyuláné, Engel Mihályné, Justus Miksáné, Hirschfeld Samuné és Schwabach Zsigmondné tagokból álló bizottság látja el. Naponta 70—80 gyermek és felnőtt kap ebédet. Glasz Herman buzgóságának köszönhető, hogy a következő összegek jegyeztettek a jótékony célra: Engel Mihály, Engel Adolf Bpest, Grosz Antal, Reinfeld Imre, Ullmann M. Károly, Wertheimer Jakab 30—30 frtot, Cs. Schapringer Gusztáv 25 frtot, J. Engel József, Schaffer J. Béla, Füchsl Arnold, Hirschfeld Samu, Justus Miksa, Krausz Béni, J. Engel Gyula 20—20 frtot, Löwy Adolf bornagykereskedő, Dr. Fürst Győző, Tauszig Zsigmond 15—15 frtot, Alt és Böhm, Blauhorn Izidor, özv. Bedő Károlyné, Deutsch Ádám, Fürst Gyula, Glasz Herman, Dr. Goldberger Ignác, Grünhut Károly, Herczeg Testvérek, Justus Lipót, Krausz Mór, Kohn Herman, Grosz Oszkár, Dr. Kaufer Jenő, Klein Jakab, Kempfner Lipót, Kann Ignác, Krausz Jakab, Dr. Krausz Jenő, Krausz Miksa, Dr. Leöwy Lipót, id. Löwy Adolf, Mitzki Mórné, Dr. Mendl Lajos, Marton Miksa, Dr. Nemes Vilmos, Neumann Ignáz, Naschitz Adolf, Pauntz Jakab, Pauntz Adolf, Pauntz Gábor, Pollák

— pedig ha kegyed nem osztja érzelmeimet, ha nem képes engem szeretni — úgy elkárhoztam; a kétségbeesés, a bánat sötét éjszakájába lökött ki, vigasztalan, üres életre.

— Nem László! hallgasson meg. Tudom, hogy ön csak képzeletben azt a nagy szerelmet, melyet nem érez. Nem érez, mert ön csak hálát érez családom iránt és mert még soha sem szeretett, azt véli, hogy ez az érzés — szerelem; ha én most engednék az az ön akaratának, úgy ön feloldhatlan kötelességgel egy oly terhet füzne magához, melytől nemsokára szívesen szabadulna. Nem László, én nem tettem senkinek még ígéretet, szívem szabad, de fellázad csak arra gondolatára is, hogy férjem halából legyen azzá és nem szeretetből.

— De Dóra, az Isten szent nevére, hogy beszélhet így — mit vétettem önnek, hogy szavaimban kételkedni tud?

— Nem László, távozzék; hagyjon magamra . . . nagyon fáj az ön jelenléte . . . kérem, hagyjon el.

A halványarcu leány kebele hullámozott, majd kipattant a kékselyem zekéből. Hollóhajának illata, piros, csábos ajaka, s mélytűzű szemei . . . marasztalták Lászlót, ki nem kelt fel térdelő helyzetéből.

— Nem mehetek Dóra! szeretlek édes, szeretlek, mint még eddig senkit sem szerettem; meghalok Dorám, ha akarod, ha igazán nem szerethetsz, mert ha érzés irántam szerelmet, mindhalálig való szerelmet, akkor — meghalok, mert tudom, hogy képtelen vagyok

Soma, Präger Jónás, Reich Mór, Rothmüller Károly, Reif Károly, Stern Mór Bécs, Dr. Szilasi Zsigmond, Stern Károly ügyv., Spitzer Lajos, Spitzer Béni, Dr. Stein Henrik, Spitzer Jakab, Stern Mayer, Tauszig Ármin, Trebitser Dani, Weiller N. János, Wesselski Ferenc utódai 10—10 frtot. Deutsch Lipót, Eisner Dóci, Engel Zsigmond Szt. Lőrinc, Erreth gyógyszerész, Friedman József, Fürst Lipót, Fodor Béla, Fürst Zsigmond, Grünhut Kálmán, Grünwald Dávid, Grün Bernát, Hirschfeld Dániel, Klein Bernát, Kohn Lajos, Lang Jenő, Lenkei Lajos, Morgenstern Béla, Mandelbaum Sándor, Mautner Fülöp, Präger Samu, Dr. Pintér József, Dr. Porgesz Miksa, Reiter Bernát, Schiller József, Dr. Székely Ede, Spitzer Adám, Steiner S. M., Schäffer Andor, Singer Rudolf, Schönwald Imre, Trenchiner I. W., Ullman Lajos, Weisz Ármin, Dr. Wallerstein Bodog, Wallfisch Pál 5—5 frtot. Kohn József, Godisa, Schützer Sámuel, Schmitz Soma 4—4 frtot. Blau Lipót, Blantz József, Braun Gábor, Breuer Miksa, Dr. Daitsch Antal, Fehér József, Kupfer Mór, Krausz Ödön, Porgesz Béla, Schön Károly, Schreiber Rezső, Wohlheim és Schlesinger, id. Weisz Zsigmond, Dr. Weisz Jakab 3—3 frtot. Bedő Imre, Dr. Blau Adolf, Fischer Zsigmond, Fodor Mór, Fekete József, Fried Mihály, Dr. Günsberger Samu, Hirschler Mór, Kiss Zsigmond, Dr. Kelemen Mózes, Klein Henrik, Löwy Miksa, Löwy Ede, Löbl Vilmos, Neuberger Adolf, Neuman Soma, Raab Gábor, id. Schlesinger Mór, Schlesinger Lajos, Weisz Dávid, Wilhelm Lipót 2—2 frtot, Lustig Miksa és Roth Béla 1—1 frtot. Grosz Antal üszögi földbirtokos 20 frtot felruházásra, 2 m. m. bab, 4 zsák burgonya, 250 tej káposzta, 1 zsák zöldség. A t. adományozóknak halás köszönetét fejezi ki az előjáróság.

(Egyhásmegyei hírek.) *Mozolányi* István, tamási segédlelkész, Regölybe vikáriussá nevezetett ki. *Offenmüller* Zsigmond Tamásiba, *Aschenbrenner* Gyula Nádasdról Berkesdre helyeztettek át segédlelkézi minőségben.

és leszek szerelmedet nélkülözve élni. De, hogy szeretni foglak meddig csak élek, szeretni úgy, hogy jobban, lángolóbban még szív szívet nem szeretett, örökké, arra esküszöm a bibliára, az én Istenemre! Dóra! hiszed-e hogy szeretlek?!

Dóra lesüté szemeit, melyből egy drága könyű hullott a térdelő Lászlóra.

— Ah! nem tudom, szerelem-e, mi már rég gyöttri édes fájdalommal szívemet, de hisz te megesküvél . . . nincs jogom kételkedni, . . . igen, igen szeretlek; ne, ne halj meg Lászlóm, nem tudom üdvösségem léssz-e, vagy halálom, de most tudom, hogy szeretlek, mert te elmondtad, hogy ez a szerelem, ne, ne halj meg én édes Lászlóm!

László ott térdelve, zokogva hajtá fejét Dóra ölébe, — oly boldog volt, hogy szólni sem tudott . . . szerelmes, imádott szívet kapott az ég uratól . . . de nagy örömeben . . . elfeledte megköszönni . . . olyan lett, mint gyermekkorában, ha ajándékot kapott, az öröm elfeledteté, hogy megköszönje . . .

Náthán, ki már rég szemlélője volt a két gyermek jelenetének . . . csendesen, megindultan hagyta el a termet . . .

— Megtartja esküjét, — ismerem, derék ember, olyan mint az apja — hja ilyen bohók ezek a gojok.

De azért könyes szemekkel tért irodájába. Rég pihenő, boldogult feleségének arc-képét tekintgette, mely íróasztalán állott . . . — Jehova, nagy a te hatalmad!

Tihanyi Károly.

— **(Megerősítés.)** Az igazságügyminiszter a mohácsi járásbírósnál ideiglenesen alkalmazott *Frankfurt* Ernő aljegyzőt állásában végleg megerősítette.

— **(Vörösmarthy-ünnepély.)** A főgimnázium ifjusága által f. évi december hó 1-én a kath. kör nagy termében rendezendő Vörösmarthy-ünnepélyre nagyban folynak az előkészületek s az ülőhelyekre való előjegyzések máris szép sikerre engednek biztos kilátást. Az ünnepély részletes programjának összeállítását folyamatban van és az előadandó szavaltatok és énekszámok Vörösmarthy költészetéből kerülnek ki. Így a többi közt elő lesz adva »Szép Ilonka« melodráma zongorakísérettel, továbbá az »Élő szobor« és a »Vén cigány« költemények, valamint a »Fóthi dal« a főgimnázium énekkara által. Az ének és zenerészek betanításával nagyban fáradozik *Bitter* Illés tanár s bizonyára ezek a sikerülten előadott darabok lesznek a szép ünnepély fénypontjai. A részletes programot vasárnapi számunkban közöljük.

— **(A pécsi szabómunkások szakegylete)** folyó hó 28-án a Schole féle sörccsarnokban dal, szavaltat, világposta és táncal egybekötött 4. alakuló ünnepélyt rendezi. Belépti díj előre váltva 30, a pénztárnál 40 kr. Kezdeté este 8 órakor. A zenét Korody Károly közkedvelt zenekara szolgáltatja. Jegyek előre válthatók: Novák János vendéglős (Gyár-utca 7.) Jakab Imre vendéglős (Schole féle sörccsarnok), Brenner utóda fodrász (Kossuth utca 2) Schneider Ádám (Kálvária-utca 27.) uraknál és a rendezőségénél. A ünnepélyen a pécsi építőmunkások szakegyletének dalkara fog közreműködni. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **(Himen táblája.)** A pécsi alami anyakönyvvezetői hivatalnak házassulandók kihirdetési tábláján e héten a következő új jegyepárok nevei olvashatók:

Filoméla Károly, rk., Szabolcs-Bányatelep — Jäger Éva, rk., Szabolcs-Bányatelep; Schäffer Henrik, ág. ev., Budapest — Zirkel Krisztina, ev. ref., Pécs;

Ács József, ev. ref., Nagy-Bajom — Vajda Julianna ev. ref., Nagy-Bajom.

Kevesen vannak hát az új jegyepárok s ez a körülmény jelzi az őszi kislefarsang elmulását s az advent közeledtét. A melyen ha majd tulleszünk és elérkezik az igazi farsang ideje, akkor ismét megsokasodnak a Himen tábláján az új jegyepárok és egymást érik a házasságkötések az anyakönyvi hivatalban.

— **(Baka-virtus.)** *Grasmayer* József, alsómalom-utca 8. szám alatti lakos, vasárnap este hazafelé ballagott a lakására. Az utcán szemben jött vele egy honvédszakaszvezető, a ki részeg fővel vándlizott végig a járdán és amolyan régdivatu, széles kardjával jelölgette ki magának az irányt. *Grasmayer* éppen akkor ért elébe, hogy a ház kapujához jutott, a hol lakása van. Keze a kapu kilincsen volt már, mikor a részeg baka — minden szó nélkül — elébe állt és a kardjával egymásután több vágást mért a fejére. A megtámadott ember vérző fejjel tudott csak megszabadulni a dühös támadó elől s odabenn ágyba kellett feküdnie és orvosi segílyt igénybevennie. A megtámadott ember felesége ma jelentette be az esetet a rendőr-

ségen, a honnan a jegyzőkönyvet átteszik a honvédezdparancsnoksághoz, hogy ott kérjék a támadó szakaszvezető megbüntetését, a kit — a feljelentés szerint — *Horváth Mihálynak* hívják.

— **(Felgyújtott szalmakazal.)** Torjancán a mult szombaton özv. *Selig Jakabné* szalmakazlát eddig még ismeretlen tettesek felgyújtották. A kár 100 forintot tesz ki, ami azonban biztosításból megtérül. A gyújtogatók kézrekerítése végett a csendőrség megindította a nyomozást.

— **(A rendőr ellen.)** *Jakovics Bernát*, kocsislegény, egy kocsi téglát szállított ki a honvéd hadapródiskolához. A kocsira már jó boros fejjel ült fel és végig a Ferenciek-utcáján nagy vágatással üzte a lovakat. A sebeshajtásnak aztán azzal adta meg az árát, hogy a szigeti-országuton neki hajtattott a »Korona« előtt egy utjelző oszlopnak és kocsija felfordulván, a téglák szanaszét hullottak róla. A sarkon álló rendőr erre kérdőre akarta vonni, de ő ismét felugrott a kocsira, a lovak közé csapott és meg sem állt, míg ki nem ért a hadapródiskolához. Itt azonban megtudakolták a kilétét s most kérdőre fogják vonni a sebes hajtás miatt.

— **(A kolportőr kára.)** Ma reggel egy rémregényekben utazó kolportőr jelentést tett a rendőrségnél, hogy egy különben facér pincéri állapotban leledző volt kíségetője hét forint kárt okozott neki. Ugy történt az eset, hogy a kolportőr amig Budapesten járt, addig a derék kíségető ekklatáns példával bizonyította be, hogy már beletanult a mester-ségbe. Ugyanis ellátogatott két megrendelőhöz és felvett az egyikől 5 forintot, a másiktól 2 forintot egy most megindult »Istennél a kegyelem, vagy megtagadva és számüzve egy magányos szigetre« című regényre. Mikor a pénz a zsebében volt, bizonyára nem érezte magát kegyelemre méltónak és sejtve, hogy a kolportőr meg fogja tagadni, önkéntes számkivetésbe ment, magyarul mondva: megszökött. Azonban a megrendelők már kíváncsiak a megtagadott és számüzött regényhős sorsára s azért az időközben hazatért kolportőrt vették elő, hogy szállítsa már nekik a füzeteket, a miknek árát a kíségetőjének megfizették. A szegény kolportőr persze ez alól a kötelezettség alól nem bujhat ki; hanem fel is jelentette a sikkasztó kíségetőt, hogy kerítse elő a rendőrség s az aztán a bíróság előtt számoljon le, a mikor a megkárosított kolportőr is azt fogja neki mondani, hogy — istennél a kegyelem!

— **(Illuzió-Színház.)** Ma (szerdán) és holnap (csütörtökön) este a Vigadóban legújabb illuzió-előadás tartatik. A Röntgen átlátszó sugarait, spiritistikai seánceokat, delejezést és egyéb érdekes mutatványokat produkálnak s végül bemutatják a telephonográft, melyben Bismark és Vaszary hercegprimás beszédeit is lehet hallani.

— **(A feltámadt halott.)** Alsó-Domboru községben a nyáron elsiratták a szülei *Horváth Ferenc* segédjegyzőt. Ugy volt a dolog, hogy az ifjunak nem tetszett a házasság, melyre rá akarták venni s azt mondta, hogy inkább elemészti magát, semhogy abba a házasságba belemenjen. És egy szép napon csak eltűnt a szülei háztól s ruháit a Dráva partján találták meg. Így tehát nem gondolhat-

tak mást, mint hogy a Drávába ugrott s el is siratták, mint halottat. És most a halott feltámadt. Fiuméből kaptak a szülők levelet eltűnt fiuktól, melyben értesíti őket, hogy fiának állt be és igen jól folyik a dolga. Az öngyilkosságot, illetve amugy is elhasznált ruháinak a Dráva partján hátrahagyását csak azért találta ki, hogy egyidőre megmeneküljön a kereséstől. Most már jól folyik a dolga, hát leplezi a titkát s reméli, hogy beteljesedik rajta a közmondás és az emberi kor legvégső határáig el fog élni, mint olyan, a kinek a halálhírére terjesztették.

— **(Leégett ház.)** Püspök-Márokon folyó hó 13-án nagy tűz volt. Egy ház égett le, mely a mohácsi Takarékpénztár tulajdonát képezte. Hogy a tűz miből keletkezett, azt a vizsgálat még eddig nem tudta megállapítani.

— **(Egy kis összehasonlítás.)** A budapesti ember, ha vele szóba állunk, minden esetben a boldog vidékre hivatkozik, hol az ember majdnem ingyen él. Ezen balhiedelem általános minden fővárosi embernél s nem is adnak hitelt annak, hogy a vidék drágább lenne, mint a főváros. A főváros drágasága pedig csak látszólagos, mert menjen csak valaki a központi vásárcsarnokba az ugynevezett olcsó vidékről, ámulva áll meg a következő feliratok előtt: fiatal marhahus ára 1 kl. 38 kr.; Pörköltnek való hus 36 kr. klként. Pécssett bármily czélra való hus most még 48 kr. de ha a fogyasztási adót emelik mennyi lesz? Szép sütni való csirkét 60—70 krért bár mennyit kínálnak. Amig Pécssett 2 tojást adnak 7 krért, Pesten 4-et kínálnak tízért. A vadakról nem is szólhatunk; van ott minden és olcsón kapható. Így 1 drb császármadar, mely a fogolynál nagyobb 60 kr; kínáltak vad kacsát párját 1 frt 20 krt, hótajdot darabonként 80 krért; vad liba, öz fácán, nyúl mind kapható oly árért mint nálunk, pedig ott a fogyasztási adó például 1 drb fácán után 40 kr, hogyan megjárna, ha valaki itt a boldog vidéken venne Pécssett fácánt, hogy Pestre ajándékba vigye, mert Pesten egy pár fácán 2 frt 40 kr, mármint Pécssett megvenné, mondjuk olcsón, 2 frt 20 krért; Pesten fizetne fogyasztást 80 krt, tehát bele jönne neki 3 frtba; holott ha Pesten veszi meg az ajándékot, akkor 2 frt 40 kr. A fentiekből látható, hogy mily drága a mi piacunk a fővároshoz képest s ha a tisztviselők drágasági pótlékáról van szó, mégis Pesten emelik s nálunk pedig hivatkozva a főváros drágaságára, megtagadják.

— **(Rósáék a Hétfejedelem szállóban.)** Csak a közelmúlt napokban említettük, hogy *Rosa A.* és csinos, szemre való lánya milyen tetszéssel citeráztak és cimbalmoztak a Hirczy-féle Vigadóban. A papa és lánya művészi mutatványait, illetve zeneestélyüket holnap (csütörtökön) este a Dollinger-féle »Hétfejedelem« szállóban (Kossuth Lajos utca keleti végén) fogják bemutatni.

— **(Tűz egy butorgyár padlásán.)** A mostanában gyakori tüzesetek közül könnyen nagy veszedelem fejlődhetett volna ki abból a tűzből, mely ma délután lélkettő előtt a Percel-utca 12. szám alatt levő házban, mely *Hoffmann Lajos* butorgyáros tulajdonát képezi, a *Szilasi Zsigmond* dr. ügyvéd által bérelt lakosztály padlásán támadt. A to-

ronyór telefonjelzésére a tűzoltóság *Reeh György* rendőrkapitány, tűzoltóparancsnok vezetése alatt nyomban a helyszínére sietett, teljes felszereléssel és a nagy mászólétrával ellátva, melyet azonban nem kellett használni. A padlásan butorszállításnál csomaglásra használt alomszalma és papírnemű gyuladt ki — eddig ki nem derített okból — és bizony a tűz már már a tetőgerendákat is kezdte nyaldosni. Derék tűzoltóink azonban rövid huszpercnyi munka után lokalizálták a tüzet, a mely sokkal veszedelmesebb lett volna, ha a tető kátrányozott és nincs olyan szélcsend, a milyen volt. Két óra után már az utolsó parázs is elhamvadt s tűzoltóink egy munkával sikeresebben térhettek meg a központi laktanyába. A tűz által okozott kár illetéknép csekély, ugy 250 frtra rug.

— **(Lögyakorlat.)** Az 52-ik gyalogezred legénysége folyó hó 23-án, a jövő kedden, lögyakorlatot tart a Mecsekhegyi katonai lövőtéren. E napokban a kocsi és gyalog közlekedés a lövőtér körül rendőrileg el lesz zárva.

— **(A pécsi kereskedelmi és iparkamara)** folyó hó 19-én (péntek) d. u. 3 órakor a kamara saját házában (Percel és Kisfaludy-utca sarkán) rendes közgyűlést tart. A napi rend tárgyai: A) Elnöki előterjesztések. B) A kamairai iroda ügyforgalmi jelentése. C) Tárgyalási ügyek. I. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur leirata ipari mintatárak létesítése tárgyában. II. Ugyanannak leirata az erőtakarmányokra engedélyezett vasuti viteldijkedvezményeknek a vidéki takarmánykereskedőkre való kiterjesztése tárgyában. III. Ugyanannak leirata állami utazási ösztöndíj ügyében. IV. Ugyanannak leirata a hazai üvegipar támogatása tárgyában. V. Ugyanannak leirata a felső-segedi országos vásár napjának állandó áthelyezése tárgyában. VI. Ugyanannak leirata Szentá község országos vásár engedélyezése iránt való kérvényének véleményezése iránt. VII. Ugyanannak leirata az ipartörvény 50 §-nak módosításáról szóló törvényjavaslat véleményezése iránt. VIII. A kamara 1898. évi költségvetésének megállapítása. IX. A brassói társkamara átirata a 770 foknál kisebb sűrűséggel bíró ásványolajnak adómentes beszerzéséről szóló törvény végrehajtó rendelet módosítása iránti felterjesztésének támogatása tárgyában. X. Az osztrák-magyar bank pécsi fiókjának megkeresvénye váltóbirálók kijelölése tárgyában. XI. *Friedmann I., Bein A., Mayer F., Fischl H.* és *Fischer D.* kérvénye ösztöndíj adományozása iránt. XII. *Várad F.* kérvénye »Baranya megye multja és jelenje« című mű támogatása iránt. VIII. A mohácsi elsőfoku iparhatóság átirata a mohácsi ipartestületi betegsegélyező pénztár alapszabályainak véleményezése iránt. XIV. A fővárosi malomegyesület átirata az örlési forgalom fentartása ügyében a kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumhoz intézett előterjesztésének pártolása iránt.

— **(Bontempó ur legújabb hőstette.)** *Bontempó Lajos*, ez az olasznevű csavargó, csak nemrég szabadult ki a pécsi kir. ügyészség fogházából, hol *Dobszay István* szigeti-országuti kereskedő kárára elkövetett zsáklapásért szenvedte büntetését. A kiszabadult tolvaj azóta sem tért meg s csavargása

közben vasárnap este Gyula József, nagypostavölgyi lakos házában kért éjjeli szállást. Kapott is, de reggel mikor eltávozott, magával vitte szíves házigazdájának négy arany gyűrűjét és egypár arany fülbevalót, hatvan forint értékben. A káros ma délután jelentette be a lopást a rendőrségnél, a hol most megindították a nyomozást a javíthatatlan tolvaj elfogatása végett.

Távesővekben és látsővekben a világ legjobb készítményeit és legtetszetősebb cikkeket feltűnően nagy választékban vette raktárra Schönwald Imre látszerész (Pécs Király-utca Hattyuépület.)

Szini, tábori és mérnöki látsőveken kívül lorgnettek és szemüvegek, csiptetők minden szemre alkalmazva, továbbá pontosan mutató időjelzők, hőmérők és minden nemű látszerészeti cikkek bocsájtatnak fenti cég által a legutányosabb árak mellett, vidékre is jól csomagoltan, áruba és vétetnek javításba.

Törvénszék.

§ **Megvadult arató.** A Csúza melletti Sebesér-pusztán az aratók közt dolgozott a nyáron Hild György is. Egy izben, mikor az eső miatt nem folytathatták az aratást, Hild bement az öcsésével és a sógorával Csúzára s ott egész délelőtt borozgatván, csak

ebédre tért meg az aratók közé. Öreg Pöc Pál épen egy kaszát élesztett s a pityókos ember ezért jól összeszidta az öreget. Az öregnek a fia, Pöc István, a szomszéd göréből átkiáltott hozzá, hogy ne szidja az apját. Hild György erre előugrott és neki esett Orbán András aratónak, mert azt hitte, hogy az kiáltott rá. Itt azonban póruljárt, mert dulakodás közben beütötte a fejét. Jött erre Hild József és Sánta Gábor és ezek is segítettek volna ütni az ártatlan Orbánt, ha az aratók gazdája, Juhász Ferenc közbe nem lép és szét nem kergeti őket. Hild György erre egy vasvillát ragadott fel és az arató gazdának ment neki. De megint megfélekeztek, sőt lecsillapítottak úgy, hogy ebédhez ült. Ebéd közben Pöc István odament hozzá és elmondta neki, hogy ő kiáltott rá, tehát ne bántsa Orbánt, akit még akkor is fenyegetett, hogy meggyilkolja. Hild György látszólag ki is békült, de egyik percben elkiáltotta magát:

— Istennél a bocsánat!

És késével jobb arcán a száj mellett végighasította Pöc István arcát, egész le a nyakáig. A sértett 5 hétig feküdt a sebben és 100 frt kára lett a szenvedések mellett. A megvadult aratót a pécsi kir. törvénszék ezért ma kilenchavi börtönre ítélte, a ki — természetesen — meglebbezte az ítéletet.

§ **Dupla vagy semmi.** Ternai Sebestyén és Taradán Imre, kássádi lakosok, a jó halpaprikásáról híres repnyáki csárdában mulattak többbedmagukkal. Taradán megártván a bor, kiment és az udvaron levő kocsijukra feküdt.

Ternai utána ment és tudván, hogy a katzenjammerben szenvedőnél egy tárcában 2 százas s még külön 12 forint van, elkérte tőle a pénzt, hogy majd ő megőrzi. Mikor a mulatságot megunták, mindnyájan kocsira ültek és Beremendre mentek, hogy ott az egyik cimboránál meghálnak. Mire ide értek, Taradán ki-józanodott; de most meg Ternai lett rosszul, úgy, hogy kint kellett hagyni a kocsin. Taradán akkor jutott eszébe a pénze és a 200 forintot el is vette tőle, de a 12 forintot nem találta meg könnyen s nem akarván a tehetetlen emberrel vesződni, reggelre halasztotta az elkérését. Reggel már Ternai is józan volt, de bizony a 12 forintot nem tudta előadni. Taradán e miatt feljelentette a bíróságnál, de a pécsi kir. törvénszék nem látta bebizonyítva a sikkasztást és a vádlottat felmentette, a panaszost polgári per útjára utasítván. A felmentett vádlott erre kijelentette, hogy ha már egyszer eltűnt a zsebéből a 12 forint, legyen dupla vagy semmi és kifizette a panaszos követelését.

§ **A „löki isten“ a fegyházban.** Azzal a büszke névvel — „löki isten“ — nevezte el magát Mirkovits Lázó, a mohácsi sziget csősz, a ki csupa boszúból aztán agyonlőtte a fiatal Kraul Jánost. A gyilkost tizenkétévi fegyházra ítélte annak idején a pécsi kir. törvénszék, a mely ítéletet a kir. ítélőtábla majd a kir. Curia is helybenhagyott. A legfelsőbb bíróság helybenhagyó ítéletét ma hirdették ki az elítelt előtt s most majd elviszik a fegyházba a „löki isten“-t.

addig járom e ház környékét éjjel-nappal, amíg a büszke örökösnel nem találkozom. Majd meglátjuk még, mit hoz az idő.

Ezalatt mrs. Martin, a házvezetőnő a kapu előtt állt és csodálkozva nézett az idegen asszony után.

— Ezt a hangot már hallottam valamikor és ezt az arcot láttam is valahol — gondolta magában. De hol? Mikor? Nem vagyok képes visszaemlékezni rá.

Valaki nehéz és vontatott léptekkel közeledett és megállt a kapu előtt.

— Mit akart ez az asszony mrs. Martin? — kérdezte a ház ura.

Az asszony föliment a gondolataiból és szakadozottan válaszolta:

— Miss Lénával akart beszélni.

— És Lénának olyan sok volt a dolga, hogy nem számhatott néhány perccel a szegény asszonynak? — kérdezte a kastély ura kissé epésen. — Hol van Léna?

— A lakosztályában uram.

Lassu, de nem az öregség, hanem a hosszas betegeskedés folytán gyöngye léptekkel tartott Stanton Miles a leánya szobája felé.

Ritkán történt meg az utóbbi időben, hogy a szobáit elhagyta volna, mégis Léna még föl sem nézett, mikor atyja a szobába lépett. Ugy tett, mintha a himzésével volna elfoglalva.

Szomorú mosoly játszadozott az arcán, mikor ezt látta.

— Nem is tartod valami sürgősnek, hogy engem üdvözölj Léna — mondta keményen és szembe vele az egyik székre leült. Csakugyan szerencsésnek érzem magam, hogy ilyen kedves leányom van.

A kapott értesítéstől egészen megrendülve, már távozni készült, mikor hirtelen megállt.

— Kérem, ne említse föl senki előtt sem, hogy én itt voltam — mondta a szolgának. Nem akarom, hogy megtudják.

A kedves teremtés fájdalmas hangja a szolga szívét érintette. Bármit is akart legyen a titokzatos éjjeli látogató, tisztelni akarta az óhaját.

— Ha nem akarja, úgy senkinek sem teszék említést erről.

— Köszönöm — mondta Magde. On nagyon jó.

Majd mikor a fák alatt tovasietett, kétségbeesve mormogta:

— Az én életem, úgy látszik, csupa csalódásokkal van tele.

Valóban úgy is látszott. Oly fiatal és annyira tapasztalatlan volt s egészen magára hagyatott a világon!

§ Halálos verekedés. Pécsi Pál és Tóth János, falusi legények, egy véres verekedés közben halálos szurást ejtettek egyik társukon, a ki ennek következtében meghalt. A két vádlott ügyében ma hirdették ki a kir. törvényszéken a kir. Curia ítéletét, mely szerint Tóth János ötévi, Pécsi Pál pedig négyévi fegyházra ítéltetett.

Közgazdaság.

□ Takarmány kivonat (konzerv.) A gazdaközönségre, különösen azokra, kik jobbra állattenyésztéssel, hizlalással és tejgazdálkodással foglalkoznak, nem lesz érdektelen, ha jelen cikk keretében olyan találmányról adunk számot, mely ma, amikor az állati terményeknek, mint hus, zsiradék, tej stb. előállítására az okszerű gazdálkodás amúgy is a legnagyobb súlyt fekteti, kiváló fontossággal bír. Tény az, miszerint mezőgazdasági viszonyaink változása óta, ezen termények megnyerésére helyezik állattenyésztéssel foglalkozó gazdáink a fő súlyt s így azóta már saját jól felfogott érdekükben is a takarmányozásra nagyobb gondot fordítanak, miután tudvalevőleg a rendszeres takarmányozás első kelléke az eredményes tenyésztésnek.

De nemcsak a gyakorlati életben, hanem a tudomány útján is folyton oda hatott minden törekvés és kísérletezés, hogy minél újabb, javított, de legkivált minél emészthetőbb takarmányeműket állítsanak elő.

E téren az utóbbi években csakugyan nagyobb eredmények is értek el.

Ilyen eredménynek tekinthető azon találmány is, melyre Vass Lipót a barsi ser-

tészizláló részvény társaság tevékeny igazgatója és Klein Péter bécsi tanár, mint feltalálók, maguknak a szabadalmat megszerzték.

Nekik is csak a takarmány termények megjavítása lebegett szemeik előtt, a midőn általánosan ismert és használt terményeket, — első sorban a tengerit — conservvé alakították át.

Erre pedig leginkább az vezeték őket, hogy a szemes takarmányt hosszabb ideig épségben eltartani a mezőgazdára mindig rendkívül bajos és terhes.

Különösen az utóbbi években uralkodó abnormis időjárás mellett, az aratási időszakban rendszeresen beálló esőzések folytán, — a mikor a legkritikább esetek közé tartozik, hogy a gazda termését szárazon takaríthatja be, — az igen könnyen ki van téve a romlásnak, s csak a leg gondosabb és költségesebb kezelés mellett lehet a penészedéstől és ennek következtében a bakterium képződéstől megóvni.

Ez a konzervvé átalakított takarmánynál teljesen ki van zárva, melynek különben a következő előnyei vannak meg:

1) A nedves vagy dohos tengerivel vagy darával való etetés és ennek következtében származó megbetegedések kikerülése.

2) Éveken át biztosan eltartható, tehát nincs kitéve mint pl. az áztatott vagy száraz tengeri dara, hogy romlásnak indulva, benne ecetsav képződjék vagy mindentéle rovarok által beszenyeztessek. Bármikor használható, a mikor is csak annyi víz adandó hozzá hogy a kellő higállapotot elnyerje. Lovak és birkák etetésénél még ez is szükségtelen, miután azoknak kemény állapotban adatik.

3) Mint kereskedelmi cikk is figyelmet érdemel, mert könnyű voltánál fogva, bárhová, bármily mennyiségben könnyen elszállítható.

4) A conserv készítésének berendezése sokkal olcsóbb, mint bármilyemű őrlő vagy daráló berendezés.

5) Használatánál leginkább a táperő fokozása, feltűnő nagyobb hizlalási eredmény és bővebb tejképződés éretik el vele.

6) Könnyebb emészthetősége következtében, — minek következtében természetesen nagyobb mennyiségben etethető — rövidebb a hizlalási időtartam is. Ezáltal a befektetett tőkével is nagyobb forgalom éretik el.

Látható mindebből, hogy ezen conservek etetése által igen sok előny háramlik a gazdaközönségre. Készítése pedig minden gazdaságban, hol gőzgép (lokomobil) felett is rendelkeznek, a legegyszerűbb kezeléssel jár, különös előnye, hogy a téli időszakban, amikor a mezőgazdasági életben amúgy is elég szabad idő felett rendelkeznek, a saját szükségtelen felül — tehát eladásra is — igen könnyen bármilyen nagy mennyiségben állítható elő.

Hogy pedig ezen etető conserv nagyobb táperővel bír, mint maga a nyers termény, a következő vegytani elemzésből is kitűnik:

Szabadban szárított tengeri-szemek. — Etető conserv.

12.6	víz	8.2
10.8	légenysav tartalmu anyagok	9.2
6.4	nyers zsír	9.8
65.5	légenysav-mentes kiv. anyagok	73.8
3.0	rost	4.3
1.7	hamu	1.7
100.0		100.0

A feltalálók azonban nem akartak egyoldalul eljárni, a midőn az etető conserv fokozott táperőjét vegytani összetétel által itéltették meg, hanem e mellett gyakorlati kísérletezés, azaz tényleges párhuzamos próba etetés által is meggyőződtek annak kiváló értékéről. Tudomásunk szerint egyidejűleg 3 osztályban a következő próbaetést eszközöl-

HUSZONEGYEDIK FEJEZET.

Stanton Léna a pompásan butorozott fogadó szobában ült a zongora mellett, keskeny ujjai gyorsan futottak végig a billentyűkön. De az arcán meglátszott, hogy a zene nem szerez neki élvezetet. Nemsokára fölkel és az ablakhoz lépett, mely a kapu fölé nyílt.

A nap sugarai olajbarna arcát sütötték, s végig csillogtatták borostyán színű selyem ruháját.

— Miss Léna — mondta mrs. Martin, a házvezetőnő, a szobába lépve — odalenn egy szegény asszony vár, aki beszélni akar önnel. Ismételtén is megmondottam neki, hogy ez teljes lehetetlenség, mert ön nem fogad de az az asszony azt mondja, hogy addig nem távozik amíg nem látta önt.

Léna hidegen és dölyfösen fordult vissza az ablakból.

— Önnek talán tudni kellene, hogy ilyesféle üzeneteket nem szabad hoznia számomra. Hogy lehet olyan szemtelen és kihívó az a koldusasszony? Engem akar látni? No hát parancsolja meg rögtön a szolgáltnak, hogy kergessék ki a házból.

— Vén asszony az illető — felelt a házvezetőnő habozva. Azt hittem, ha csak akarja . . .

— Nem kértem a nézete kitéjtésére mrs. Martin — szólt a gazdag örökös-nő az ajtóra mutatva.

— Bocsánatot kérek, de az a szegény teremtés oly meghatóan könyörgött, hogy önt láthassa, hogy valóban megsajnálta.

— Ez nem érdekkel engem mrs. Martin — mondta Léna megint az ablak fejé fordulva, mintegy jelezve, hogy elég volt a beszédből.

— Isten legyen neked irgalmas te köszívű — mormogta magában a házvezetőnő, mikor az ajtót becsukta maga után. Még egy szavadba sem került volna az egész. Én édes istenem, ami szegény urunk ugyancsak kevés örömet talál benned. Éppen annyira elűtöttél a melegszívű, nemes Stantonoktól, mint a holló a szelid galambtól.

Mig ezeket magában mormogta, lassan lecsoszogott a lépcsőkön az öreg asszony a lenn várakozóhoz, aki aggodalmasan nézett rá.

— Semmit sem használt, hogy fölkerestem ifju urnőmet. Tudtam, hogy nem fogja őt látni. Most azonban hiszem, hogy belátja ennek a lehetetlenségét.

— Tehát ő habozik engem elfogadni? — kérdezte az asszony izgatott hangon. Még akkor is, mikor megmondta neki, hogy sürgősen beszélni ohajtok vele?

A házvezetőnő a fejével bólintott.

— Ha miss Léna valamire elhatározta magát, nincs oly hatalom a földön, amely megmásíthatná a határozatát. Miután pedig semmi esetre sem akarja látni önt, vegye a dolgot bevégeztnek.

Szóltan megfordult erre az idegen nő és lassan haladt keresztül a kettős fason, mely a kastélyból kivezetett az országútra.

— Milyen balga voltam — mormogta a fogait csikorgatva. Ne de ezt előre kellett volna látnom. Most majd

tették és pedig: 87 igás ló, 126 göboly és 168 hus-sertéssel és mind a 3 osztályban az eredmény szembeötlő. A göbolyoknál 19%-al jobb eredmény érte el, mint az eddigi rendes hizlalási rendszernél.

Ismeretes, hogy a nyers tengeri szemeket, kemény héjánál fogva, nehezen emésztli az állat, az etető conservnél, miután annál minden nehezen emészthető rész elenyészik, az ki van zárva. Az etető conserv etetése által — miután a nyerstermény alkatrészei is feloldatnak — a hizó állatok husa is izletesebb lesz; ugyisintén ugyanezen okból a fejős állatok teje is kitünőbb, ennél fogva már e két esetben is megbecsülhetetlen.

Lovak takarmányozására a kellő zab összetétellel is kitünően bevált, úgy hogy nagyobb lóállománynál, akár a gazdaságban, akár a hadseregben, vagy pl. omnibus-társulatoknál, mint etető takarmány, nagyobb táperejénél és jutányosságánál fogva, okvetlenül számot fog tenni.

A többi gyakorlati kísérletezések még tovább folynak és mint tudom, a várható eredmények olyanok, hogy a gazdaközönség bámulatát fogja kiérdemelni. Különösen a sertések hizlalásánál fog nagyon beválni és itt fogjuk leginkább érezni a találmány jó tulajdonságait. Azt hiszem, nincs messze az az idő, amikor csak ezen conservet fogják gazdáink általánosan takarmányul használni, természetesen, ha előbb annak előnyeit önmaguk is kipróbálták már.

b-i.

□ **A papírpénz bevonása.** Az 1894. évi XXIV. t. c. a valuta-szabályozás kiegészítő műveleteként elrendelte az állami papírpénzek bevonását. A forgalomban volt 312 millió forintnyi értékű papírpénzből az idézett törvény alapján e hónap elejéig 199.7 millió forintnyit vontak be, s így még 112.7 millió forintnyi papírpénz van még forgalomban. Kiválóan fontos az egy forintos papírpénz bevonásának állapota, minthogy ezt a pénznemet már értéktelenné nyilvánította a pénzügyminiszter. Az összesen beváltott papírpénz 57.178,019 darabot, tesz ki s így 705.342 darab maradt beváltatlanul. Ez bizonyára az az összeg, amely a forgalomban tönkrement, elégett vagy egyéb módon megsemmisült. Ez a 705.342 forint tehát tiszta nyeresége az államnak.

TÁVIRATOK.

— **Elítélt rendőrtanácsos.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Chudy Hugó volt rendőrtanácsost sikkasztásaiért a budapesti büntető törvényszék ma hat évi fegyházra ítélte.

— **Delegátusok a királynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma délben egymásután fogadta a delegáció tagjait. Elsőbb a magyar delegátusokat Szapáry Gyula gróf vezetése alatt, azután az osztrákokat Thun Ferenc gróf vezetése alatt. Mindenik elnök beszédet mondott, s a király válaszában, mely mindkét küldöttség számára ugyanaz volt, kijelentette, hogy az európai hatalmak egyetértése hathatós tényezőnek bizonyult a keleti zavarok kiegyenlítésében. A legközelebbi föladat Kréta viszonyainak rendezése önkormányzati alapon, a szultán souverénitásával megóvásával. Viszonyaink a többi hatalmakkal a legjobbak; a hármasszövetség a külpolitikának rendíthetetlen alapja. Oroszországgal a legbarát-

ságosabb viszonyban vagyunk; a cárral találkozáskor, meggyőződtem érzelmeink összhangzásáról, ami újabb kezessége a békének. Meleg hangon emlékezik meg ezután a beszéd Vilmos német császár és Károly román király látogatásáról és oláhországi tartózkodásáról; hallgatott azonban a kiegyezésről. Beszéde végén üdvözölte a delegációt. A magyar delegátusokat Bánffy báró miniszterelnök mutatta be a királynak, miután kezdetét vette a cercla. Lukács Belától, a párizsi világkiállítás kormánybiztosától a kiállítás ügyeiről, Dániel Gábortól az udvarhelyi természetviszonyokról, Dókus Ernőtől a Hegyalja szőlőtenyésztéséről kérdezősködött. A király a delegáció valamennyi tagját megszólítással tüntette ki. A delegátusok f. hó 19-én tisztelegni fognak a királynénál is neve napja alkalmából.

— **A Dreyfuss-ügy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Dreyfuss-ügyben Billot hadügyminiszter kijelentette, hogy meg van győződve Esterházy ártatlanságáról. Esterházy Párisba visszaérkezve követeli a vizsgálatot. Azt állítja, hogy Dreyfuss utánozta a kéziratát, innét ered a hasonlatosság. A német attachéval azért érintkezett, mert rokona. A kamarában legközelebb interpelláció lesz e tárgyban.

— **Acél Béla b. a fogházban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Acél Béla b. a parbaj vétségért reámért 14 napi fogházbüntetését ma megkezdte.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

The Continental
Bodega Company.
 Valódi hamisítatlan
 külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.

Tarragona s. a. t.
 Legjobb
 bevásárlási forrása

Raktár:

Pécsett:

Berecz Károly,
Rech Vilmos özv.,
Nick A. K. uraknál.

Dombóvárót:
Szabó József
 úr szállójában.

KÖHÖGÉS,

rekedtség és ényálkásodás ellen a legjobb hatású szer a RÉTHY-féle

pemetefü-cukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti, kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal 1 ft 50 kr-ért bérmentve küld.

Réthy Béla

gyógyszerész Békés-Csabán.

Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén aláírásom látható.

Téli ruhák!

Az igen tisztelt

közönség figyelmébe!

Olcsó és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utca bazár épület.

16496. sz.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. trvszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy az Első Magyar Általános Biztosító társaság végrehajtónak, Wichter Jakab szökédi lakos végrehajtást szenvedő ellen 9 frt 17 kr. tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő Szöké község határaitban fekvő: a szökédi 134. sz. betétben I. 1—2. sorsz. a. felvett ingatlanra 28. sz. házzal 1022 frt becsárban, mégis a szökédi 189. sz. betétben foglalt I. 1—22. sorsz. a. ingatlanoknak Wichter Jakabot illető fele részére 677 frt. és † 418. hrsz. részletnek ugyan Wichter Jakabot illető fele részére 205 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fetnebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi december hó 27. napján d. e. 9 órakor Szökéd község bírói házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%,-át, vagyis 102 frt 20 kr., 67 frt 70 kr. és 20 frt 50 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett 1897. évi október hó 4. napján. A kir. trvszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác
 kir. táblai bíró.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,
sodronyfűző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,
papi és ügyvédi nyomtatványok
jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-fél) sugaraknak ellenálló,
kerékpár-jelvényes stb.)
kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.